

§ 391 cit. zák. — podľa ktorého je úrad po zabavení pohľadávky (§ 385 cit. zákona) a po uvedení poddlžníka oprávnený k vymáhaniu pohľadávky — súd vyvodil záver, že zabavenie a uvedenie má povahu zákonnej cesie. Kým pri indosamente indosatár nadobudne samostatné právo, pochádzajúce zo zmenkového zákona, je základom práva žalujúcej strany tradícia, provedená na základe zákona č. 76/27 Sb. z. a n. a je nepochybné, že daný prípad ustanovenia druhej vety druhého odstavca § 6, ďalej ustanovenie § 87 zmenkového zákona aplikovať sa nedajú. Keď žalobníka treba pokladať za cesionára, žalovaný je oprávnený všetky námietky uplatňovať, ktoré mal proti predchodkyni žalobníka. Správnosť tohoto stanoviska podporuje aj tá okolnosť, že predposledný odstavec § 391 zákona č. 76/27 Sb. z. a n. kruh námietok poddlžníka len negatívne vymedzuje.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť zamietol. D ô v o d y :

Bezpodstatná je sťažnosť žalujúcej strany, že odvolací súd porušil materiálne právo, keď prez to, že zo zmienek nie je patrné, že boli behom daňovej exekúcie zabavené (§ 385 zák. č. 76/27 Sb. z. a n.), pripustil námietky zmenkového dlžníka, ktoré mu prislúchajú proti daňovému dlžníkovi.

Pre posúdenie sporu v tomto ohľade postačí nenapadnuté zistenie odvolacieho súdu, že žalujúci štát nadobudol zmenky pri vykonaní exekúcie u daňového dlžníka firmy Sz.

Že je tomu tak, plynie z toho, že žalujúca strana pri vymáhaní pohľadávky sa riadila predpismi 2. a 4. odstavca § 391 cit. zákona a že v smysle odstavca 1. § 394 cit. zákona opovedala tento spor firme Sz., odvolávajúc sa výslovne na citované ustanovenia vydané cieľom uplatnenia nadobudnutého exekučného záložného práva.

Zistenie odvolacieho súdu, že medzi žalovaným a firmou Sz. bola dohoda uzavrená ešte pred zabavením zmienek, podľa ktorej žalovaný mal splácať svoj dlh, nimi krytý, až po zaplatení kúpnej ceny za nové auto, t. j. po 24 mesiacoch k splateniu tejže povolených, a že podľa toho mal žalovaný platiť prvú splátku zo sporných zmienek až koncom júna 1934, je formálne správne.

Čís. 14281.

Ustanovenie § 4 zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. vzťahuje sa aj na pohľadávku pestiteľa tabaku za odovzdaný tabak.

(Rozh. z 3. IV. 1935, R III 152/35.)

R e k u r z n ý s ú d zmenil usnesenie súdu prvej stolice, exekúciu povoľujúce, a žiadosť o povolenie exekúcie zabavením a prikázaním pohľadávky exekútovej proti Úradu pre nákup tabaku za odovzdaný tabak zamietol. D ô v o d y : Podľa § 4 zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. (v znení zák. č. 259/1934 Sb. z. a n.) na pohľadávky zemedelcov, ktoré vznikly z predaju zemedelských výrobkov ich podniku, možno v dobe od účinnosti cit. zákonov do 31. XII. 1935 viesť exekúciu len do polovice a len pre pohľadávku, vzniklú po 9. máji 1933. Tento zákonný zákaz

vedenia exekucie na pohľadávky z predaja zemedelských výrobkov je imperatívny, preto súd pri povoľovaní exekucie na pohľadávku zemedelca musí z povinnosti úradnej skúmať, či nejde o pohľadávku z predaja zemedelských výrobkov a keď áno, či exekúciou vymáhaná pohľadávka vznikla po 9. máji 1933. Z exekučného návrhu je zrejmé, že exekút je zemedelcom (§ 9 cit. zák.), lebo vymáhajúca strana sama udáva, že exekút je statkárom; z návrhu je ďalej zrejmé, že sa žiada exekúcia na pohľadávku exekútovu za odpredaný tabak z úrody hospodárskeho roku 1934. Je nepochybné, že tabak i vzhľadom na zvláštne predpisy, upravujúce jeho pestovanie ako predmetu štátneho monopolu, je zemedelským produktom a v danom prípade zemedelským produktom hospodárskeho podniku exekútovho; nemôže byť ďalej pochybnosti ani o tom, že hoci zemedelec musí tabak, ako predmet štátneho monopolu odovzdať Úradu pre nákup tabaku, ide v podstate o predaj a protihodnotu, ktorá za odovzdaný tabak je pestiteľovi Úradom pre nákup tabaku pririeknutá, je kúpnu cenou, ktorá pestiteľovi od štátneho monopolu za odvedený tabak prislúcha. Z exekučného návrhu je ďalej zrejmé, že vymáhaná pohľadávka vznikla pred 9. májom 1933, lebo exekučným titulom je platebný príkaz zo 7. marca 1933. Sú tedy splnené všetky podmienky, obmedzujúce exekúciu § 4. cit. zák. na pohľadávku exekútá proti Úradu pre nákup tabaku titulom kúpnej ceny tabaku z úrody 1934 a je preto podľa cit. zák. ustanovenia vylúčené nie len zabavenie tejto pohľadávky, ale i jej prikázanie.

Najvyšší súd napadnuté usnesenie zo správnych, v ňom uvedených dôvodov potvrdil.

Čís. 14282.

Proti rozhodnutiu podľa § 70 vlá. nar. č. 15/1927 Sb. z. a n. nemôže podať zamestnanec žalobu podľa zák. č. 217/1925 Sb. z. a n. pred doručením rozhodnutia ministerstva železníc.*)

(Rozh. z 3. IV. 1935, Rv III 385/35.)

Najvyšší súd rozsudky oboch nižších stolic zbavil platnosti a spor zastavil. Dôvody:

Žalobce domáha se doplacení svého služebního platu, který prý mu byl nesprávně vyměřen, proto, že prý mu byla nesprávně propočtena služební doba při jmenování asistentem a adjunktem úředními listy 14/1921 a 30/1922.

Jak proti propočtení služební doby tak proti výměře služného při převodu do nových platů podle vlád. nař. č. 15/1927 Sb. z. a n. podal roku 1927 stížnost a odvolání k ministerstvu železnic a příslušné vyřízení tohoto úřadu bylo mu doručeno dne 11. června 1932

Rozhodnutí ministerstva železnic o úpravném prostředku, podaném po účinnosti vlád. nař. 15/27 — účinné od 1. ledna 1926 —, je vyřízení úřadu správního podle § 70. cit. vl. nař. a může býti napadeno žalobou podle zák. č. 217/1925 Sb. z. a n. ve lhůtě § 2. tohoto zákona.

Žalobce však nevyčkal vyřízení ministerstva, nýbrž podal žalobu již

*) Srovn. Sb. n. s. čís. 11.897.